

MORZOLOTNY (2) *ai*

morzolutny (2), [**morzolutni**].

Wszystkie o jasne; tekst nie oznacza é.

sg f A morzolutną (1). ◇ pl [G morzolutnich.] ◇ A subst morzolutné (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (te same przykłady) i XVIII w.

Taki, który szybko porusza się po morzu (2) : A tyś [Boże] ie [nieprzyjaciele] tak rozpróżył/ iako nie więty Wiatr morzolutné roztrząła okręty. KochPs 71; Ale iż Dekret lołow wiekuiſtych/ Ná nowe páńſtwo / z kráíow twych oyczyſtych/ Wzywa cię: k temu/ że z myślą ochotną Wſiádác chcefz/ widzę/ w Nawę morzolutną GrochKal 7; [A dálej [ujźrzał] oboz Graekow bieretnych/ Y Rzędem ſwíetnych naw morzolutnich. KmitaŁów C2].

JB